

Kloboucké Zvony

Zprávy ze života sboru Českobratrské církve evangelické
v Kloboukách u Brna

ročník XXV.

Duben, květen 2018 AD

Kristus shromažďuje svůj lid

Liturgické období doba velikonoční

29. března – Zelený čtvrtek

18:00 Klobouky – fara – pobožnost – Sederová večeře

30. března – Velký pátek

9:30 Klobouky – se slavením sv. Večeře Páně

1. dubna – neděle Vzkříšení

9:30 Klobouky – se slavením sv. Večeře Páně

8. dubna – 2. neděle velikonoční

8:00 Brumovice, 9:30 Klobouky – bohoslužba se křtem

15. dubna – 3. neděle velikonoční

8:00 Morkůvky, 9:30 Klobouky, 11:00 Velké Hostěrádky

22. dubna – 4. neděle velikonoční

8:00 Brumovice, 9:30 Klobouky

29. dubna – 5. neděle velikonoční

9:30 Klobouky – rodinná bohoslužba

6. května – 6. neděle velikonoční

8:00 Morkůvky, 9:30 Klobouky, 11:00 Velké Hostěrádky

13. května – 7. neděle velikonoční

8:00 Brumovice, 9:30 Klobouky

20. května – Svatodušní neděle

9:30 Klobouky – se slavením sv. Večeře Páně

27. května – neděle svatých Trojice

8:00 Brumovice, 9:30 Klobouky

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Kloboukách u Brna,

Brněnská 30, 691 72, e-mail: cceklobouky@seznam.cz;

<http://klobouky.evangelnet.cz>; tel.: 608 579 839; IČ sboru: 48452327;

číslo bankovního účtu: **2200347489/2010**

JUBILEA - JUBILEA - JUBILEA

Boží požehnání a vše dobré do dalších let přejeme sestřám a bratrům
našeho sboru při příležitosti jejich narozenin.

Duben 2018

Miroslav Tiefenbach z Brumovic - 88 let

Lydie Kinclová z Morkůvek - 88 let

Ladislava Uhrová z Velkých Hostěrádek - 75 let

Růžena Navrátilová z Klobouk - 88 let

Jarmila Babáčková z Morkůvek - 78 let

Jaroslav Ruml z Velkých Hostěrádek - 65 let

Miluše Pilátová z Klobouk - 84 let

Josef Matějčík z Kašnice - 86 let

Jaroslava Varmužová z Klobouk - 76 let

Jiřina Dostálová z Kašnice - 88 let

Jiří Váňa z Klobouk - 86 let

Libuše Bravencová z Morkůvek - 89 let

Vlasta Poláková z Brumovic - 91 let

Jarmila Patková z Klobouk - 94 let

Květen 2018

Karel Husák z Kašnice - 93 let

Zdena Tolarová z Klobouk - 60 let

Jaromír Mráz z Velkých Hostěrádek - 89 let

Marie Krupicová z Klobouk - 77 let

Věra Drdova z Klobouk - 75 let

Jitka Svobodová z Klobouk - 75 let

Milan Nádeníček z Borkovan - 80 let

Jitka Hrdá z Klobouk - 65 let

Aloisie Mullerová z Borkovan - 79 let

Naděžda Dobrovolná z Klobouk - 84 let

Ludvík Hanák z Brumovic - 75 let

Karla Bundilová z Klobouk - 60 let

Jaroslava Pilařová z Klobouk - 76 let

Drahomíra Příbylová z Kašnice - 87 let

Jaroslava Babáčková z Morkůvek - 77 let

Radoslav Mičuda z Morkůvek - 70 let

Upřímně blahopřejeme!

Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: **60, 65, 70, 75, 76, 77...** Respektujeme, pokud nám nahlásíte, že si zveřejnění nepřejete. Pro ochranu osobních údajů neuvádíme den narozenin.

Biblické slovo – Liturgické období velikonoční

Heslo JB na měsíc duben:

Ježíš řekl: „Pokoj vám.
Jako mne poslal Otec,
tak já posílám vás.“ Jan 20,21

Mít otevřeno do Nebe
ještě na Zemi,
o to běží.

M. Matouš

Heslo JB na měsíc květen:

Víra pak jest nadějných věcí podstata,
a důvod neviditelných.
Židům 11,1 K

Z toho, co je nezjevné,
rozhostilo se
veškeru zjevné.

M. Matouš

Bůh v temnotě

Poslední opora zmizela
Nezbyla stopa smyslu
Strach sevřel a objal
Jako bolest duši
Nezůstala útěcha
Ostatní se smáli
A Ty jsi zůstal sám v temnotě

Tehdy jsem Tě slyšela křičet
Bratře
Tehdy jsem Tě slyšela plakat
Sestro
Tehdy jsem se naučila Ti věřit
Bože, sestro, bratře
Věřím, že i Ty slyšíš můj pláč
a můj křik.

Carola Moosbach,
Gottesfinsternis,
do češtiny převedla
M. Zuštinová

V čase před Velikonocemi stojí v centru naší pozornosti utrpení. Utrpení vlastní a utrpení druhého. V týdnu po Květné neděli pak utrpení Ježíšovo, jeho loučení s učedníky na Zelený čtvrtek, zrada Jidáše, ukřižování na Velký pátek. Jsou to těžké zkušenosti: Utrpení, bolest, bezmoc. Zkušenosti, které nám připomínají, že nejsme všemocní. Proto také hledí tolik lidí raději jiným směrem. Nesnesou zabývat se utrpením druhého. Nebo mají pocit, že oni sami

Pašije jako cvičení v citění a soucitu

V mnoha katolických farnostech a evangelických sborech se mezi popeleční středou a bílou sobotou setkáváme k pobožnostem, zastavením u křížové cesty, biblickým hodinám. Při těchto příležitostech se modlíme a meditujeme nad Ježíšovou cestou, která ho dovedla až na kříž.

Mnoho lidí dnes objevuje znovu význam postu a postního období. Není to již jen nutnost jako kdysi, když se po zimě zúžily zásoby jídla. Dnes se lidé rozhodují svobodně, čeho se na sedm týdnů vzdají, aby nově objevili hodnotu prostých věcí v životě. **Půst** neznámá jen vzdát se něčeho, znamená to také zaměřit pozornost na to důležité v životě. Znamená to udělat si čas na přípravu na Velikonoce. Křesťané neslaví Velikonoce jen na Velký pátek a neděli Vzkříšení. Radost ze vzkříšení by neměla z čeho vyvěrat, pokud bychom zapomněli na to, co těmto dnům předchází.

mají právo na štěstí, zdraví a na finanční zabezpečení. Je to těžké přijmout utrpení jako součást života.

Když je tělo trápeno bolestmi, když se duše svírá strachem a úzkostí, když se rozpadají vztahy, když člověk přijde o práci, když rodinu zasáhne neštěstí. Pašije rozbíjí představu o ničím nezasažitelném životě.

Pašije přichází před Velikonocemi, k nim směřují. Zkušenost s utrpením patří ke zkušenosti života. Zranitelnost a křehkost života lze však unést! A to díky Boží pomoci. Pašije a Velikonoce k sobě patří. A pro nás to znamená, že můžeme projít i utrpením, aniž bychom se v něm ztratili.

Bernardo Ramonfaur - Vzkříšený

Vzkříšení - Záblesk naděje

Byl jsem mrtev – a hle, živ jsem na věky věků. Mám klíče od smrti i hrobu.
Zjevení 1,18

O Velikonocích slavíme zmrtvýchvstání. Nový život. Po smrti, přichází tajemné vzkříšení. Ani jsme ho už možná nečekali. Mnozí z nás prožívali únavu, otupělost, šed'. Čím se proti tomu vyznačuje vzkříšení?

Nový život znamená novou naději. Místo smutku a strachu vnímáme novou chuť do života. Vzkříšení, které o Velikonocích slavíme, se nás týká. Neudálo se jen kdysi dávno. O Velikonocích slavíme zázrak života, který zvítězil nad smrtí. Ježíš, který se zastával slabých, cizinců, hříšníků, který miloval lidi, tento Ježíš neskončil jako naivní idealista poražen na kříži. Jeho cesta zde neskončila. Bůh se k němu přiznal. Pokud hledíme na kříž očima víry, otevírá se i nám další cesta. Zkušenost vzkříšení je překvapivá, nová. Ženy a učedníci ji zprvu nemohli přijmout. Marie, která hledá Ježíšovo tělo je u prázdného hrobu přemožena zármutkem. Hledá toho, kterého jí vzali. Pro slzy pak ani nepoznává Ježíše. Hledá toho, kterého ztratila, hledá mrtvé tělo a zde stojí někdo jiný, živý. Až když ji tento domnělý zahradník osloví jménem: „Marie.“, pozná ho.

Ježíš, ten, který znovu žije, ji tímto oslovením láskyplně objímá, i když nedovolí, aby se ho Marie dotkla. Ježíš žije, ale jinak než ve starém těle. Nemůžeme ho uchopit, dotknout se ho. Můžeme mu však naslouchat a nechat se podobně jako Marie oslovit. I když prožíváme třeba velkou ztrátu a zármutek. On nás každého volá jménem. Volá nás k nové naději, k novému třeba proměněnému životu. Požehnané Velikonoce vám přeje Martina Zuštinová.

Pozvánky:

21. dubna	Jarní brigáda od 9 hodin
24. dubna	Setkání u kávy a filmu v 18:30
27. dubna	Modlitba na Betlémě
28. dubna	DIVADLO František blázen v 18:00 v kostele
1. května	Přednáška o SMÍŘENÍ Kateřina Lachmanová
4.-6. května	Jarní školka mládeže
5.-7. května	Sborové putování do Liberce
10. května	Večerní pobožnost na svátek Nanebevstoupení Páně
25. května	Noc kostelů
29. května	Setkání u kávy a filmu

Zelený čtvrtek

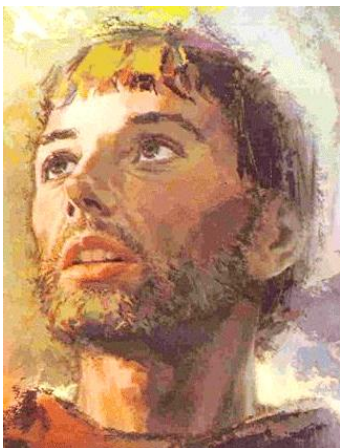
Již tradičně se na Zelený čtvrtek setkáme k sederové večeři a k připomínce poslední večeře Páně.

Na faře v 18 hodin.

Budeme společně číst biblická čtení, modlit se, umyjeme si navzájem ruce, budeme společně jíst a pít. Ztišíme se tak před Velkým pátkem.

Jarní brigáda 21. dubna

Na jaře tradičně uklízíme kostel. Tento rok budeme pomáhat i při přestavbě hospodářské budovy na evangelickou garáž. Těšíme se na společnou práci. Společně jde dílo lépe od ruky!

Ekumenická spolupráce I. - DIVADLO!

28. dubna od 18 hodin v kostele!

Jedinečná příležitost dozvědět se netradiční formou o životě sv. Františka z Assisy.

„Když František kázal, tak při tom tančil a zpíval, proto je i vyprávění o Františkovi roztančené a rozezpívané. Byl to svým způsobem extremista; když plnil svoje poslání, tak nešetřil tělo, a tak se taky snažím moc nešetřit a zkoumat hranice svých sil. Vyprávění legend bylo u samého počátku evropského divadla, příběhů dnes ubývá a tak chci vyprávět.“
herec a autor Jan Horák

Délka představení: 1h 15min, pro dospělé a děti od 6ti let

Ekumenická spolupráce II. – PŘEDNÁŠKA na téma SMÍŘENÍ

Je možné uzdravení historie?

1. května v 15 hodin se setkáme v kostele sv. Vavřince k přednášce PhLic. Kateřiny Lachmanové, ThD. K. Lachmanová je teoložka a psycholožka, autorka řady knih z oblasti křesťanské spirituality. V současnosti pracuje jako šéfredaktorka Karmelitánského nakladatelství a koordinátorka Katolické charismatické obnovy.

Těší nás, že se nám podařilo společně zorganizovat tyto dvě ekumenické akce: divadlo a přednášku. Při přednášce se dozvíme o uzdravení minulosti. Je to vůbec možné? Jak se to dělá? Co znamená smíření a odpuštění? To jsou důležitá témata, nad kterými se spolu chceme zamyslet a to jak na rovině vlastního života, tak i na rovině větších společenství – například církvi, farností, sborů.

Noc kostelů – Významné osmičky v historii Klobouk

Noc kostelů bude letos v našem kostele v pátek **25. května**. Celá akce bude zahájena na farské zahradě programem pro děti s opékáním. Mládež si připravuje hudební vystoupení a po nich si návštěvníci budou moci vychutnat koncert pěveckého sboru Izmael a jeho mužské sekce The Izmael's Brothers.

Hlavní program začne ve 21 hodin s názvem **Významné osmičky v historii Klobouk od středověku do současnosti.**

Kloboučtí skauti se před zraky návštěvníků Noci kostelů, rozhodnou pátrat v minulosti po událostech, které se staly v letech končících osmičkou. Potkají krále Václava II. a jeho průvod, přivítají mlynáře posledního větrného mlýna, budou svědky kloboucké kočičiny i dalších významných událostí.

Nebude chybět ani pohoštění a součástí Noci kostelů bude také výstava obrazů z minulosti Klobouk. Těšíme se na setkání s vámi a doufáme, že se opět kostel zaplní do posledního místečka!

Dana Bobková

Mimořádná sbírka

Kloboucká fara je již několik let plná života, akcí a setkávání se různých skupin. Je otevřeným místem nejen v rámci sborových akcí, ale setkávají se zde několikrát v týdnu skupinky skautů, začínají se potkávat i maminky s malými dětmi. Nedávno se podařilo modernizovat kuchyňku a sociální zařízení. Sborová místnost je ale pro všechny tyto aktivity již malá a proto se sbor rozhodl část nevyužívaných hospodářských prostor ve dvoře rekonstruovat a vytvořit zde zázemí, malé komunitní centrum právě pro uvedené volnočasové aktivity. Tento projekt bude částečně financován z církevních grantů, ale část nákladů také ponese kloboucký sbor. Proto se staršovstvo sboru rozhodlo v roce 2018 vyhlásit mimořádnou sbírku, jejíž výtěžek je určen na tento projekt.

Jak rozumíme pojmu odpovědnost?

Jak nést odpovědnost za sbor a církev?

Kdo je vlastně za náš sbor zodpovědný? Podívejme se, jak je to v rodině. Tam nese za její chod odpovědnost ten, kdo je dospělý. I děti se však podle svých sil zapojují do chodu domácnosti, mají své úkoly a povinnosti. Zodpovědnost za to, aby vše fungovalo dohromady pak nesou dospělí.

S církví je to vlastně podobně. I zde je místo pro všechny, kteří se života v církvi - ve sboru - chtějí účastnit. Zodpovědnost pak nesou především lidé dospělí, mladí lidé se učí přebírat zodpovědnost za menší úkoly a postupně do nich dorůstají.

Podobně jako je rodina živý organismus, kde se jednotliví lidé ovlivňují, tak je to i ve sboru. Když bychom se pak ptali, kdo je zodpovědný za atmosféru v něm, odpovědí by bylo: všichni, kdo se na jeho životě aktivně podílí. Zodpovědnost za tak velký celek, jakým je sbor, nenese tedy jen jeden člověk, třeba duchovní sboru. Tuto zodpovědnost sdílíme – třeba tím, že se za sbor modlíme, že zde žijeme vztahy s bratry a sestrami, že sem přinášíme svá nadání. Život sboru je bohatý a pestrý. Proto pomáhá, když se úkoly rozdělí a tím i zodpovědnost. Zcela konkrétní zodpovědnost pak má duchovní, staršovstvo, kurátor. Farář/farářka se starají o bohoslužby, biblická a modlitební setkání, vzdělávání, administraci, prezentaci sboru. Kurátor se staršovstvem pak nesou kromě jiného hlavně zodpovědnost za hospodaření sboru, opravy a správu budov.

Jako kurátor našeho sboru vám chci v tomto a v dalších dvou číslech přiblížit právě stav hospodaření našeho sboru a naše přemýšlení nad budoucností.

Před několika málo lety vstoupila církev do nové dosud nepoznané fáze své koexistence se státem. Zákon o tzv. církevních restitucích neznamená, že církev získaly velkou sumu peněz a jsou zaopatřeny. Byl zahájen třicetiletý proces odluky církve od státu. Až uběhne oněch třicet let, přestane stát na provoz církvi přispívat. Synod naší církve rozhodl, že se na tuto situaci musíme začít připravovat. Většinu z prostředků získaných z těchto restitucí proto investuje a z budoucích výnosů bude financovat část provozu církve a sborů po odluce, aby veškerá tíha neležela na členech sborů. Menší část prostředků již nyní slouží na financování různých projektů sborů i církve a z těchto prostředků čerpal dvakrát i náš sbor.

Možná se ptáte, kolik vlastně ten náš sbor stojí? Hospodaření sboru a rozpočet na další rok připravuje staršovstvo sboru a schvaluje sborové shromáždění. Sborového shromáždění se může účastnit každý člen sboru, hlasovat pak člen

sboru s hlasovacím právem (tedy ten kdo se účastní sborových akcí a finančně přispívá na provoz sboru).

V roce 2017 provozní rozpočet sboru (bez mimořádných výdajů na opravy) dosáhl výše 525.000 Kč (150 tisíc stály energie ve sborových budovách, 46 tisíc jsme odvedli seniorátu a ústředí církve, 126 tisíc jsme zaplatili za obsazené místo faráře a pastorační pracovníce, za různý materiál jsme zaplatili 70 tisíc, běžné opravy a služby stály 89 tisíc Kč, úklid 23 tisíc Kč.)

Platy faráře a sborové sestry nejsou v rozpočtu zahrnuty, jsou zatím placeny ústředím církve, částečně z prostředků, které stát dává na provoz církvi. Ty se však každý rok snižují a podle toho se bude muset zvýšit i naše obětavost.

Příjmy do rozpočtu sboru dosáhly v roce 2017 výše 591 tisíc Kč. (část jsme získali z pronájmu budov a pozemků, na saláru, který má být hlavním zdrojem příjmu, jsme vybrali 196 tisíc Kč, při nedělních sbírkách 107 tisíc Kč, ostatní dary byly ve výši 67 tisíc Kč).

Chtěl bych všem členům ochotným finančně podpořit provoz sboru poděkovat. Možná si někdo z vás říká, jak může sbor podpořit právě on. To se dočte v příštím čísle Zvonů, kdy se budeme věnovat konkrétním formám podpory činnosti sboru.
Tomáš Vostrák, kurátor sboru

Zprávy z Diakonie: Sen o novém Betlému se začíná plnit

Přesně před rokem jsme vám představili náš sen – projekt nového Betléma v Kloboukách a nyní vám můžeme s velkou radostí sdělit, že nám byla přiznána dotace ve výši 95% uznatelných nákladů z IROP prostřednictvím ITI Brno na jeho realizaci. Na základě tohoto rozhodnutí odkoupil BETLÉM od klobouckého sboru domek na ulici Brněnská, jehož demolice uvolní pozemek pro výstavbu. Dva z klientů, kteří v domku bydlí se dočasně přestěhují do domu na ulici Císařova.

Uvolnit místo musí také současné kanceláře – tzv. unimo buňky a to znamená, že všichni pracovníci útvaru ředitele se musí přestěhovat. A kam? To správní rada střediska řešila téměř celý rok a nakonec se rozhodla pro tento účel využít domku v Morkůvkách na pláckách, tzv. útulek. Tam nyní probíhají opravné práce a potřebné instalace a začátkem léta nás čeká velké stěhování Betlémské administrativy do Morkůvek.

To vše umožní na podzim letošního roku (jak doufáme) zahájit výstavbu nového Betléma. Jedná se o poměrně velký projekt, nás čeká spousta práce a úkolů, ale věříme, že Pán Bůh tomuto projektu požehná a vše se podaří realizovat pro dobrý život našich bratří a sester se zdravotním postižením.

Jana Lexová

Borkovany – z historie kazatelská stanice, díl I.

Bratři a sestry, vracíme se po nějakém čase k našemu seriálu z historie kazatelských stanic. Rozhodli jsme se připomenout historii těchto míst, protože mají z hlediska víry bohaté kořeny. Naším předkům byla víra tak cenná, že pro ni i leccos vytrpěli a obětovali. To se dočteme právě v historii stanice Borkovany. Kéž je nám to inspirací a motivem k zamyšlení dnes, kdy vnímáme postupné slábnutí kazatelských stanic. Dnes jsou to společenství malá a postupně vymírající a my musíme zvažovat, zda se nevrátit k praxi, kdy se celý sbor scházel jen v Kloboukách.

*Vzpomínkami na utrpení nechceme živit nepřátelství mezi námi a katolíky. Dnes je vnímáme jako obecné varování proti zneužívání moci a upírání druhému jeho práva věřit svobodně podle svého svědomí a své tradice. Inspirativní čtení, které sepsala **Dana Bobková**, vám přeje Martina Zuštinová.*

Z doby předbělohorské uvádí František Bednář v knize Dějiny evangelického reformovaného sboru v Kloboukách u Brna, která vyšla roku 1915 následující informaci:

*„Bývalý slavkovský žid, který se stal katolíkem, Ignác Stolz, povoláním knihař, vázal tajným evangelíkům knihy. Úřady se o tom dozvěděly a zavedly vyšetřování. Stolz prozradil, že mnozí občané Borkovan, Šaratic a Morkůvek jsou tajnými luterány, čtou luteránské knihy a tajně se shromažďují. Obuvník **Stanislav z Borkovan** jest rovněž tajný luterán a byl proto již v žaláři na Špilberku v Brně.“*

Jako podezřelý z kacířství se jmenují roku 1754 osady: Klobouky, **Borkovany**, Šaratice, Těšany, Hostěrádky, Bošovice, Lovčice, Rašovice, Herotice a Nikolčice. Při vizitaci židlochovického děkana Jana Krátkého vyšlo najevo, že v Borkovanech jsou četní přívrženci protestantismu. Četli kacířské knihy, konali nedovolené schůzky za řízení **Pavla Hájka** a v Těšanech u Štěpána Vrány, tamního ovčáka a při schůzích četli kacířské knihy. Kacíři byli zatčeni, když je nejdříve farář borkovanský vyzval, aby vydali kacířské knihy. Zatčen a z uložení c.k. komory markrabství moravského, byl před rychtářským soudem v Brně vyslýchán **Petr Kazda**, 53letý kovář a dělník v Borkovanech. V protokolu, který byl s Kazdou založen, je uvedeno: *Kazda jest před soudem stran Písma neb knihy, kterou mu dal jistý rolník ze Zbejšova, Václav Horáček.* Farář borkovanský se ptal Kazdy, zda má kacířskou knihu a zda i v jiných vesnicích jsou tací lidé jako on, tj. kacíři. Kazda odpověděl, že toho neví. Dostal 80 ran. Potom byl tázán, zda v pátek jí maso, odpověděl, že ani ve velké svátky nemá maso, neřku-li v pátek. Na otázku, zda chodí do Uher ke zpovědi, odpověděl, že sotva byl z Borkovan na 4 míle cesty. Byl potom položen do trdlice a měl býti bit. Sám šafář kloboucký mu řekl, aby přisvědčil ke všemu, po čem se jej bude farář tázati, ať jest to pravda či nic. Farář se otázal, zda chodí Kazda do Uher do

Sobotiště na protestantské služby Boží. Kazda se přiznal, že tak činí a že má náboženské schůzky ve svém bytě. Před soudem v Brně však popřel, že by v Uhrách byl, a že byl k svým výpovědím farářem donucen, protože se mu hrozilo, že dostane 300 ran. Spolu s Kazdou byli bití z Borkovan: Jura Svoboda, Jan Šebesta, Stanislav Mlčoch, Jiřík Morava a Josef Nádeníček. Josef Nádeníček dostal 600 ran a od bití nemohl jít. Museli jej vésti k trdlici pod pažďím. Stanislav Mlčoch dostal 100 ran v trdlici a potom mu byla vřelá voda vylita na kožené kalhoty, aby rozmokly. Potom opět byl položen na trdlici a bylo mu vysázeno 100 ran. Mlčoch byl tak utýrán, že po dvě noci po rukou a nohou po zemi lezl a ukrutně křičel od samé bolesti.

Dráb Pavel Kopania z Klobouk svědčil následovně: „Já jsem je musel šlahati, poněvadž jsem měl poručený a pan inspektor Páter Mikuláš mně pravil: Bij, sic tebe hned dám do derešu. Tehdy jsem musel šlahati“.

Kniha, kterou farář borkovanský vzal Kazdovi byla Bible. Evangelíci byli zavřeni ve sklepě a měli pouta. Jistý Hájek z Borkovan utekl a bylo mu zkonfiskováno 7 beček vína a zavezeno do kláštera zábrdovického. Utekl do Uher.

Výsledek vyšetřování a trestů během procesu proti evangelíkům borkovanským byl ten, že Nádeníček Mlčoch, Jakub a Adam Drčka a Morava prohlásili, že litují svého kacířství a přejí si býti přijati do lůna církve, ale Petr Kazda prý trvá na kacířství. Brněnský soud odsoudil Kazdu na další 4 neděle do vězení. Byl tedy Kazda ve vězení celkem 7 měsíců.

Po vydání Tolerančního patentu roku 1781 se v Borkovanech přihlásilo k evangelické církvi 19 rodin, tedy 82 lidí, o 3 roky později, roku 1783 je to již 181 evangelíků, v pamětní knize roku 1785 bylo v Borkovanech uváděno 198 evangelíků.

Dlouhou dobu byly Borkovany podle počtu evangelíků vedle Klobouk nejsilnější obcí sboru. Záleželo jim na tom, aby se každé nedělní odpoledne scházeli k duchovnímu bohoslužebnému rozjímání. Proto se začali za faráře Šimona shromažďovat v soukromém domě. Aby nenastaly problémy, podal farář Šimon jménem borkovanských evangelíků roku 1829 prosbu ke krajskému úřadu v Brně, aby se směla tato shromáždění konat. Této žádosti nebylo vyhověno, krajský úřad nejen, že nedovolil v Borkovanech konat shromáždění, ale přímo je zakázal. Faráři Šimonovi udělil důtku za to, že povolením schůzí překročil dosavadní toleranční předpisy a zodpovídá za to, že se shromáždění nadále již nebudou v Borkovanech konat. Po tomto zákazu se dalších několik let borkovanští nesměli shromažďovat, mimo pohřby a katechizace, při nichž byl přítomen farář nebo vikář.

Po zřízení evangelické školy v Kloboukách roku 1784 bylo guberniem rozhodnuto, že borkovanské děti ji nebudou navštěvovat, ale budou chodit do katolické školy, která byla v Borkovanech již zřízena. *(Pokračování příště)*